

opusdei.org

Carta de sant Josepmaria sobre alguns trets de l'esperit de l'Opus Dei

Carta número 6 del volum
Cartas II, en què sant
Josepmaria va escriure sobre
diversos aspectes de la vocació i
de la missió de l'Obra, aturant-
se especialment en la
secularitat.

15/01/2024

Escolta la lectura completa (02:06:09)

Disponible també a [ivoox](#) i [iTunes](#)

ePub ► [“Carta sobre alguns trets de l’esperit de l’Opus Dei”](#)

PDF ► [“Carta sobre alguns trets de l’esperit de l’Opus Dei”](#)

En aquest llibre electrònic recollim una carta de sant Josepmaria sobre diversos aspectes de la vocació i de la missió de l’Obra, que s’atura especialment en la secularitat. Té data de l’11 de març del 1940. El seu intent és mostrar l’aspecte específic de l’esperit que predica i el seu arrelament en l’Evangeli, i la seva semblança amb la vida dels primers cristians, per aclarir després, com a

conseqüència, les seves diferències amb altres vocacions i camins a l'Església. Recalca, sobretot, la secularitat de l'entrega a l'Opus Dei i altres trets que, en part, són comuns a totes les modalitats d'entrega cristiana, i en part propis, per la manera peculiar que tenen de viure's a l'Obra fundada per ell.

Està publicada amb el número 6 al llibre *Cartas II*, editat per Ediciones Rialp el 2021. Sant Josepmaria no va posar títol a aquestes cartes; el títol que té en aquesta edició és el que li van posar els editors de l'edició crítica.

Aquest document forma part d'un gènere literari particular de sant Josepmaria. No és un tractat: el seu estil s'assembla més al d'una conversa familiar que el fundador manté amb els membres de l'Opus Dei de tots els temps. El to és semblant al que feia servir en les

tertúlies amb persones de l'Obra, a les quals transmetia de viva veu l'esperit, la història i les tradicions de l'Obra.

Idees principals d'aquesta carta

Tracta sobre diversos aspectes de l'esperit de l'Opus Dei, que el fundador exhorta a viure bé, i que vol presentar en la seva senzillesa genuïna. D'aquí les paraules *Sincerus est* que va voler posar com a íncipit llatí.

Com succeeix en algunes de les seves Cartes, sant Josepmaria va passant d'un tema a un altre, sense seguir cap esquema rígid i tornant de tant en tant sobre una cosa ja tractada, en «desordre aparent», com explica en una altra Carta d'aquest volum.

Hi ha, tanmateix, un fil conductor. El seu intent és mostrar l'aspecte específic de l'esperit que predica i el seu arrelament en l'Evangelí, i la

seva semblança amb la vida dels primers cristians, per aclarir després, com a conseqüència, les seves diferències amb altres vocacions i camins a l'Església. Recalca, sobretot, la secularitat de l'entrega a l'Opus Dei i altres trets que, en part, són comuns a totes les modalitats d'entrega cristiana, i en part propis, per la manera peculiar que tenen de viure's a l'Obra fundada per ell.

Per exemple, si bé la consciència de la mateixa filiació divina és essencial per a tots els cristians, sant Josepmaria ho recalcarà encara més, i ho assenyalarà com el fonament de la vida espiritual en l'Opus Dei (2a). També es pot dir que la missió de l'Obra és la mateixa que la de l'Església, ja que busca restaurar el món en Crist (2c), il·luminant la gent amb la llum de Déu (3b-3d), però, en el cas de l'Opus Dei, aquesta missió es concentra de manera especial en les ocupacions seculars (9a-9b). El

membre de l'Opus Dei no es distingeix dels altres cristians corrents (9a-10c), i té l'afany de posar Crist al capdamunt de les activitats humanes (12a-12c), prestant especial atenció al treball, que es converteix en una manera de santificació (13a-13d), i practicant un apostolat de persona a persona, en un clima d'amistat i de comprensió (14a-14b, 54a-55c, 64a-69b, 70a-72b). Tot això sustentat per una vida contemplativa, que porta a la “unitat de vida” (14c-16b) —a la coherència—, i assaonat per un esperit de llibertat característic (37c).

En diversos moments, sant Josepmaria parla de les contradiccions i les dificultats que l'Opus Dei ha trobat en el seu caminar per part dels qui no han comprès el que al fundador li sembla un esperit senzill i diàfan (17c-20d, 43a-45b). Rebutja, sobretot, l'acusació de secretisme (56a-60b).

Com a rerefons de la seva exposició, hi ha l'horitzó de la identificació amb Crist (11a-11d) i la crida a portar l'Evangelí a tota la humanitat. Per a ell, aquesta tasca evangelitzadora es duu a terme per mitjà d'una amistat plena de comprensió, fomentant la unitat amb tots els homes i practicant una transigència tolerant amb les persones (54a-55c, 64a-69b, 70a-71c). Tot això presidit pel bon exemple (51a-53c) i completat mitjançant una exposició de la doctrina cristiana que intenta acomodar-se en la mentalitat dels oients (47a-48c).

Altres virtuts o característiques que sant Josep maria esmenta com a especialment volgudes en l'Opus Dei són la humilitat (4a-4c), la unitat en el que és fonamental i la diversitat en el que és opinable (27a-27d), la pobresa (28a-28b), l'alegria i l'agraïment a Déu (29a-29c) i la sinceritat (61a-61c). Hi ha diverses referències també a la necessitat

d'adequar l'esperit que està exposant a una fórmula jurídica que en reflecteixi adequadament la idiosincràsia (73a-75c).

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/carta-de-sant-josepmaria-sobre-alguns-trets-de-lesperit-de-lopus-dei/> (28/03/2025)